

Tekst ja fotod: Hannes Prikk

Võistlusraport: MMM-ilt

Mehaanikute Mitteametlikud Maailmameistrivõistlused ehk Mulgikakerdus võõrustas tänavu juba viiendat korda erinevate oskustega krossi- ja muidumehi ning sadade võistlejate ning arvukate startide seast väärivad kindlasti esiletõstmis kõige väiksemad osalejad.

Väljavõte MMMil debüteerinud poisi ema blogist:

"...Võistlustel sai selgeks, et 1 inimesega tiim ei mängi kuidagi välja. Meil oli vaja lisaks mehaanikule (isa) ka supitõstjat, ninanuuskajat, riietajat, päkesevarju, une-käehoidjat... no terve pere koos vanaema-vanaisaga oli rakk. Lisaks saime hea kogemuse, kuidas väikesed poisid ikkagi kahe sõidu vahepeal peaksid puhkama, lausa magama, et mitte ennast ribadeks möllata..."
 „Samuti selgus tõsiasi, et võistluspäevad on äraütlemata pikad ja väsitavad. Vabatreening algab varavalges, siis 2 võistlusõitu, vahepeal taustaks palju müra, soditoitu, palju rahvast. Ja enne ära tulla ei saa kui autastustamine olnud, aga see on alles öhtul, kui ka kõik vanad mehed sõitnud on. Aga vaene laps pidi seal veel terve öhtuni passima. Süda valutab mul küll, aga no mis teha, ilma poodiumitseremooniata pole ikka võistlus see mis peab..."
 (motokrossipisik.blogspot.com)

Korraldajad olid tänavu rajanud Holstre-Nõmme krossirajale oma trassi ka lastele ning osavõtjad jaotati kahte klassi. Esimeses olid poisid, kel võistluskogemused seljataga ning teises "rohelistes". Väga meeldiv on tõdeda, et niipalju väikesed krossisikleid, kui laupäeva varahommikul enne vabatreningi stardieel- sisse boksi kogunes, pole muud Eesti krossirajad näinud juba aastaid.

Hommik algas registreerimisega. Seal sai anduri, mis meenutas kleebist ning peagi võeti ette teekond oma elu esimesse tehnilisse komisjoni. Anti Kala käe all logistatud-pidurdatud kõik masinad

läbi ning poisid viisid oma ratsud bokssidesse puhkama.

Esimesele tutvusele võistlusrajaga kihutas pea kolmkümmend tsiklit! Eks kiired poisid läksid siis oma teed ja algajad tõrra-tõrra järgi. Aga sagimist, kukkumist, ummikuid, laveerimist jätkus terveks veerandtunniks, rajal oli ikka korralik mäsu.

Mõne aja pärast pidasid korraldajad ja väikevõistlejad maha välkkoosoleku ning otsustati eraldada kogunud algajatest. Toomas Triisa küsimusele, kas pisemad kutid stardipuud tahavad kasutada, kostis üksmeelne "jaa" ning võistluspäev võis alata.

Enne starti olid ootetsoonis koos kõik see mees ning algajad lapsed said kohe päris lähedalt näha kuidas kiiremad poisid hooga startisid ning esimest kurvi ründasid. Peagi saabus kätte tähetund. Koht stardipuu taha valiti koos pabistavate vanematega ning olidki kõik poisid valmis oma esimeseks tõeliseks stardis, kerkis tabloo, millel ilutses suur "15". Meeleolud olid ülevad ning publiku seast ei puudunud ka pisaraid valav vana-ema. Tabloo keeras teise külje...5 sekundit... Ja siis see läks! Puu langes. Suitsuvine taga tormasid poisid rajale. Loomulikult moodustasid nad esimeses kurvis korraliku külakuhja, mille tulemusena keegi õnneks raja äärde ei jäänud. Võidusõit kestis

pisikestele 5 minutit ja ring peale. Selle aja jooksul oldi nii püsti kui pikali, aga võiduka lõpuni jõudsid ilusti kõik võistlejad.

Ruudulise lipu lehvides oli kõik tagasi boksis ning papad-mamad alustasid oma etteastet putitamise-hoolduse-puhastamise näol ning poisid mängimist mudeltsiklitega. Ka väike eine ning uinak kulus marjaks ära, et paari tunni pärast taas sama protseduuri korrata.

Teise starti läksid poisid juba kogemustega. Esimeses kurvis külakuhja ei tekkinud ning kukkumisi oli tunduvalt vähem. Kes oli

esimeses sõidus kiirem, oli nüüd aeglasem ja vastupidi. Igatahes võiduka lõpuni jõudsid jälle kõik ning rajalt maha keerates ulatati tulevikumeestele esimesed medalid. Lapsed olid rahul.

Nii mõnigi kibeles juba järgmisele võidusõidule ning nädal hiljem peetud heategevuskrossil "Tanel Leok ja sõbrad" oli osa neist juba stardis. Väikestel võidusõitjatel oli nüüd aga raske ja pikk aeg oodata õhtut, et saada kätte ihaldatud auhinnad. Vanad kalad sisustasid aega päris tsiklitega hullamisega ning pisemad haarasid mängu taas mängurattad. Peotelgis korraldatud tseremoonial sai iga osaleja välklampide ning aplausi ja hüüete saatel kätte meene.

Podiumipoistele, aga anti väärt auhinnad. Peab tõdema, et oli igati äge päev tulevaste krossisõitjatele.

Pühapäeval lastel küll rajale asja ei olnud, kuid selle kõrval oli väikestel pealtvaatajatel võimalus proovida kasvule sobivat krossiratast. Sõitjaid oli palju, järjekord pikk ning see on selge sõnum korraldajatele, et ka 2011 aasta MMM-il oleks eraldi klass algajatele poistele ja tüdrukutele.